

følgelig, når underskuddet for en statsudsendelse var opstået, måtte det dækkes, men det er ikke ligegyldigt, på hvilken måde man søger et sådant underskud dækket. Ved at gå til finansudvalget ville der netop være blevet givet folketinget adgang til at efterforske årsagen til underskuddet og til de fejldispositioner, der eventuelt måtte foreligge....“

I sin besvarelse af forespørgslen pegede *handelsministeren* (Baunsgaard) på, at den kgl. ballets medvirken havde været af meget stor betydning for den succes, Danmark opnåede ved arrangementerne i USA. Om udgiftsdækningen udtalte han bl. a.:

„Det er mig bekendt, at spørgsmålet om dækning af underskuddet af det kgl. teaters ledelse blev forelagt tilsynsrådet, hvor de politiske partier er repræsenteret. Fra ledelsens side fandt man det rimeligt at søge dækning for underskuddet i erhvervsfonden, idet man lagde vægt på, at balletturneen var et led i det samlede publicityfremstød til gavn for dansk eksport, og at en væsentlig del af underskuddet netop skyldtes, at turneens tidspunkt og rute måtte indpasses i de større planer. Tilsynsrådet delte denne opfattelse, og teatrets ledelse rettede herefter henvendelse til undervisningsministeren, der over for handelsministeren varmt anbefalede, at erhvervsfonden trådte til med de 1,2 mill. kr.

Handelsministeriet var imidlertid ikke sympatisk stemt for tanken herom, og under den videre behandling af sagen gav ministeriet udtryk for betænkeligheder. Dels fandt man i handelsministeriet, at en så betydelig udgift ville være en væsentlig belastning for fonden, der kun havde begrænsede midler til sin rådighed, og som var stærkt engageret i løsningen af andre opgaver, dels kunne der efter handelsministeriets opfattelse rejses tvivl om, hvorvidt lovens rammer var tilstrækkelig vide til at retfærdiggøre udgiften til en foranstaltning, der måske kunne siges at ligge på grænsen af, hvad loven tog sigte på.

Da undervisningsministeren og statsministeren, under hvis ledelse „Danmark i USA“ var blevet gennemført, fandt, at det måtte være naturligt under hensyn til hele karakteren af fremstødet, der havde været kommercielt betonet, at erhvervsfonden trådte til, accepterede handelsministeren [på daværende tidspunkt Lars P. Jensen] uanset sine betænkeligheder, at erhvervsfonden bidrog med det omtalte beløb, og gav den fornødne bemyndigelse hertil.

Sagen har været nævnt i det i henhold til erhvervsfondsloven nedsatte rådgivende udvalg, hvori erhvervsorganisationerne er repræsenteret, men udvalget er ikke afæsket nogen indstilling i sagen, da der jo var tale om et bidrag til den bredt anlagte manifestation i USA, som allerede var gennemført med erhvervenes tilslutning og i snævert samarbejde med disse.“

I den efterfølgende forhandling deltog foruden spørgeren og